

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Obrony Narodowej: *M. Zymiński*
Marszałek Polski

Minister Spraw Zagranicznych: *Z. Modzelewski*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

Minister Oświaty: *St. Skrzyszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Minc*

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb - Kociol*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

Minister Kultury i Sztuki: *S. Dybowski*

Minister Żeglugi: *A. Rapacki*

Minister Leśnictwa: *B. Podedworny*

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

Minister Poczty i Telegrafów: *W. Szymanowski*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Odbudowy: *M. Kaczorowski*

92

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lutego 1949 r.

w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszeregowania do grup uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej, oraz pracowników samorządowych.

Na podstawie art. 5 pkt 1) i 2) i art. 37 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) zarządza się za zgodą Rady Państwa, co następuje:

§ 1. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się do pracowników państwowych i samorządowych wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich — z wyjątkiem osób, objętych art. 4 pkt 1 tejże ustawy.

§ 2. Grupami uposażenia w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są grupy uposażenia zasadniczego określone w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie kwot uposażenia zasadniczego i dodatków lokalnych dla pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 82).

Rozdział I.

Tabele stanowisk.

§ 3. 1. Ustanawia się dla władz, urzędów, zakładów i instytucji państwowych i samorządowych tabele stanowisk, stanowiące załączniki do niniejszego rozporządzenia.

2. Tabele te określają stanowiska służbowe oraz przewidziane dla poszczególnych stanowisk grupy uposażenia.

3. Prezes Rady Ministrów ureguje w drodze zarządzenia tryb przedstawiania wniosków w sprawie zmian w tabelach stanowisk.

§ 4. Mianowanie (przyjęcie do pracy) pracownika może nastąpić tylko na stanowisko służbowe, przewidziane w tabelach stanowisk.

2. Prezes Rady Ministrów, może zezwolić w stosunku do pracowników państwowych na wniosek właściwego ministra złożony w porozumieniu z Ministrem Skarbu na utworzenie czasowego stanowiska służbowego nie przewidzianego w tabeli stanowisk i określić grupę uposażenia przywiązaną do tego stanowiska.

3. Uprawnienie przewidziane w ust. 2 przysługuje w stosunku do pracowników biur prezydium rad narodowych Szefowi Kancelarii Rady Państwa na wniosek prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej.

4. W stosunku do pracowników organów wykonawczych samorządu terytorialnego uprawnienie powyższe przysługuje Ministrowi Administracji Publicznej na wniosek właściwego wydziału wojewódzkiego lub Zarządu Miejskiego w m. st. Warszawie i w m. Łodzi.

Rozdział II.

Zasady zaszeregowania pracowników państwowych i samorządowych do grup uposażenia.

§ 5. Przy mianowaniu (przyjęciu do pracy) na stanowisko, dla którego przewidziane jest kilka grup uposażenia, przyznaje się pracownikowi najniższą grupę uposażenia, przewidzianą dla danego stanowiska.

§ 6. 1. Właściwa władza naczelną może przyznać pracownikowi przy przyjęciu do służby państwowej

grupę uposażenia bezpośrednio wyższą od określonej w § 5, jeżeli posiada on praktykę w zakresie czynności bezpośrednio związanych z jego stanowiskiem lub gdy wymagają tego ważne względy służbowe.

2. W stosunku do pracowników biur prezydiów rad narodowych przyznanie wyższej grupy uposażenia przy przyjęciu do pracy wymaga zgody prezydium hierarchicznie wyższej rady narodowej, a w stosunku do pracowników biur prezydiów wojewódzkich rad narodowych oraz Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi — zgody Szefa Kancelarii Rady Państwa.

3. W stosunku do pracowników organów wykonawczych samorządu terytorialnego przyznanie wyższej grupy uposażenia przy przyjęciu do pracy wymaga zgody organu wykonawczego związku samorządu terytorialnego bezpośrednio wyższego stopnia, a w stosunku do pracowników Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy i m. Łodzi oraz wojewódzkich związków samorządowych — zgody Ministra Administracji Publicznej.

4. Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z właściwymi ministrami określi w drodze zarządzenia szczegółowo przepadki stosowania przepisów ustępów poprzedzających.

§ 7. Pracownik państwowy, przechodzący do państwowej służby cywilnej w drodze mianowania lub przeniesienia ze służby państwowej o charakterze publiczno-prawnym, unormowanej innymi przepisami, otrzymuje taką grupę uposażenia, do której przywiązane jest uposażenie zasadnicze nie niższe od uposażenia zasadniczego ostatnio pobieranego.

§ 8. Przy mianowaniu (powołaniu) na wyższe stanowisko przyznaje się pracownikowi grupę uposażenia nie niższą od ostatnio przez niego posiadanej.

§ 9. Zasady i tryb postępowania przy awansowaniu do wyższych grup uposażenia określi Prezes Rady Ministrów w drodze zarządzenia.

§ 10. 1. W wyjątkowych przypadkach może władza naczelną za zgodą Prezesa Rady Ministrów przyznać pracownikowi państwowemu grupę uposażenia bezpośrednio wyższą od określonej dla danego stanowiska w tabeli lub wynikającej z postanowień §§ 5 i 6.

2. Uprawnienie powyższe przysługuje Szefowi Kancelarii Rady Państwa w stosunku do pracowników biur prezydiów rad narodowych oraz Ministrowi Administracji Publicznej w stosunku do pracowników organów wykonawczych samorządu terytorialnego.

§ 11. Osoby dopuszczone do państwowej służby przygotowawczej i praktykanci w służbie samorządowej otrzymują uposażenie grupy bezpośrednio niższej od określonej w § 5.

R o z d z i a ł III.

Zasady zaszeregowania do grup uposażenia pracowników państwowych i samorządowych, pozostających w służbie w dniu 1 stycznia 1949 r.

§ 12. Wszystkich pracowników, pozostających w państwowej służbie cywilnej oraz służbie samorządowej w dniu 1 stycznia 1949 r. właściwa władza zaszereguje z dniem 1 stycznia 1949 r. do jednej z grup uposażenia, przewidzianej w tabelach (§ 3) dla zajmowanego przez nich stanowiska.

§ 13. Zaszeregowania przewidzianego w §§ 12 i 14 dokonuje się przy zachowaniu przepisów §§ 5, 10, 11, 15 i 16.

§ 14. 1. Pracownicy zajmujący w dniu 1 stycznia 1949 r. stanowiska nie przewidziane w tabelach stanowisk zostają przy zaszeregowaniu mianowani (powołani) na jedno ze stanowisk objętych tabelami, odpowiadające faktycznie wykonywanym przez nich obowiązkom służbowym.

2. Przepis ust. 1 dotyczy również pracowników, których faktyczne obowiązki służbowe i zakres odpowiedzialności nie odpowiadają formalnie zajmowanemu przez nich stanowisku.

§ 15. Pracownik państwowy i samorządowy może być zaszeregowany do grupy bezpośrednio wyższej od najniższej grupy przewidzianej dla danego stanowiska, jeżeli:

- pozostaje co najmniej 2 lata na danym stanowisku lub na odpowiadającym temu, na które zostaje mianowany (powołany), bądź też w ciągu ostatnich trzech lat zajmował w administracji publicznej równorzędne lub wyższe stanowisko albo
- uznany został przed dniem 1 stycznia 1949 r. na zasadach i w trybie określonym przez Radę Ministrów za pracownika posiadającego wyjątkowo wysokie kwalifikacje fachowe.

§ 16. Zaszeregowania przewidzianego w § 12 dokonuje właściwa władza w granicach etatów osobowych, ustalonych dla poszczególnych części, działów i rozdziałów w budżecie Państwa bądź odpowiednio w budżetach danego związku samorządu terytorialnego.

§ 17. Jeżeli w myśl § 12 przypadłoby pracownikowi uposażenie grupy niższej od ostatnio posiadanej, właściwa władza przyzna mu uposażenie grupy odpowiadającej grupie dotychczasowej.

§ 18. Władzą właściwą dla dokonania zaszeregowania jest:

- w stosunku do pracowników państwowych — władza naczelną, która może przekazać swoje uprawnienia w tym zakresie władzy bezpośrednio podległej;
- w stosunku do pracowników biur prezydiów rad narodowych — prezydium właściwej rady narodowej;
- w stosunku do pracowników organów wykonawczych samorządu terytorialnego — działający kolegialnie organ wykonawczy właściwego samorządu terytorialnego, a jeżeli kolegium nie jest ukonstytuowane — organ wykonawczy jednoosobowy.

§ 19. 1. Pracownikowi państwowemu, który uważa decyzję władzy podległej władzy naczelną o zaszeregowaniu za krzywdzącą, przysługuje prawo wystąpienia w drodze służbowej z wnioskiem o zmianę decyzji do władzy bezpośrednio wyższej.

2. Pracownikowi biura prezydium rady narodowej przysługuje prawo wystąpienia z wnioskiem do prezydium hierarchicznie wyższej rady narodowej, a pracownikowi biura prezydium wojewódzkiej rady narodowej oraz m. st. Warszawy i m. Łodzi — do Szefa Kancelarii Rady Państwa.

3. Pracownikowi organu wykonawczego samorządu terytorialnego przysługuje prawo wystąpienia z wnioskiem do organu wykonawczego samorządu terytorialnego bezpośrednio wyższego stopnia a pracownikowi Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy, m. Łodzi oraz wojewódzkich związków samorządowych — do Ministra Administracji Publicznej.

4. Po wysłuchaniu opinii Zarządu Głównego właściwego związku zawodowego wymienione wyżej władze rozstrzygają ostatecznie.

R o z d z i a ł IV.

Przepisy końcowe.

§ 20. Tabele stanowisk zajmowanych przez:

- a) pracowników państwowych, których stosunek służbowy do czasu wejścia w życie dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zmianie ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 381) normowały przepisy art. 89—103 tej ustawy,
- b) pracowników samorządowych pełniących funkcje analogiczne do funkcji pracowników wymienionych w punkcie a) określi osobne rozporządzenie Rady Ministrów.

§ 21. W przypadkach zaszeregowania pracownika do grupy wyższej od przewidzianej przepisami niniejszego rozporządzenia decyzja władzy podlega uchyleniu, niezależnie od odpowiedzialności służbowej, karnej i cywilnej osób winnych bezpodstawnego zaszeregowania.

§ 22. Zarządzenia i zezwolenia, o których mowa w §§ 3, 4, 6, 9 i 20 wydaje Prezes Rady Ministrów.

§ 23. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą w odniesieniu do pracowników państwowych objętych art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich:

- a) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach, urzędach, zakładach i instytucjach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 780) z późniejszymi zmianami;
- b) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycz-

nego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 781) z późniejszymi zmianami w części unormowanej niniejszym rozporządzeniem;

- c) rozporządzenie Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 27 grudnia 1944 r. o ustalaniu grup uposażenia i tabeli stanowisk we władzach, urzędach i instytucjach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 90) z późniejszymi zmianami.

§ 24. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu, Ministrowi Administracji Publicznej oraz innym ministrom.

§ 25. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Obrony Narodowej: *M. Zymierski*
Marszałek Polski

Minister Spraw Zagranicznych: *Z. Modzelewski*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

Minister Oświaty: *St. Skrzyszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Minc*

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb - Kocioł*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

Minister Kultury i Sztuki: *S. Dybowski*

Minister Żeglugi: *A. Rapacki*

Minister Leśnictwa: *B. Podedworny*

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

Minister Poczty i Telegrafów: *W. Szymanowski*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Odbudowy: *M. Kaczorowski*

Załącznik Nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszeregowania do grup uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej, i samorządowych (poz. 92).

TABELA STANOWISK.

1. Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej,	h) Powsz. Organizacja „Służba Polsce“,
2. „ Rady Państwa,	i) Główny Urząd Kultury Fizycznej,
3. „ Sejmu Ustawodawczego,	7) Ministerstwo Spraw Zagranicznych,
4. Biura Kontroli przy Radzie Państwa,	8) „ Administracji Publicznej,
5. Komisji Specjalnej do Walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym,	9) „ Sprawiedliwości,
6. Prezydium Rady Ministrów,	10) „ Skarbu,
a) Zarząd Centralny,	11) „ Przemysłu i Handlu,
b) Naczelna Rada Odbudowy m. st. Warszawy,	12) „ Komunikacji,
c) Centralny Urząd Planowania,	13) „ Rolnictwa i Reform Rolnych,
d) Instytut Gospodarstwa Narodowego,	14) „ Oświaty,
e) Główny Urząd Statystyczny,	15) „ Kultury i Sztuki,
f) Główny Urząd Kontroli Prasy, Publikacji i Wydawnictw,	16) „ Pracy i Opieki Społecznej,
g) Naczelna Rada do Spraw Młodzieży i Kultury Fizycznej i Instytut Historii Najnowszej,	17) „ Poczty i Telegrafów,
	18) „ Zdrowia,
	19) „ Odbudowy,
	20) „ Żeglugi,
	21) „ Leśnictwa.